

Vejledning til beregning af kontraktopsigelses- og skifterelaterede gebyrer

Formålet med indeværende notat er at vejlede om en model for, hvordan et skifterelateret/kontraktopsigelsesgebyr i fastpriselektricitetsleveringskontrakter kan beregnes i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i elleveringsbekendtgørelsen. Vejledningen vedrører de gebyrer, der kan opkræves i aftaler med husholdningsforbrugere og en lille virksomhed¹.

Der gøres opmærksom på, at dette alene er en vejledning til elhandelsvirksomhederne. Det står således enhver elhandelsvirksomhed frit for, om de vil benytte sig af eller tage udgangspunkt i den metode, der er angivet nedenfor, til beregning af gebyrerne. En elhandelsvirksomhed kan således frit udarbejde sin egen metode til beregning af gebyrer i overensstemmelse med elleveringsbekendtgørelsen. Det skal dog understreges, at elhandelsvirksomheders gebyrer ikke alene skal overholde elleveringsbekendtgørelsen, men også være i overensstemmelse med øvrige gældende regler, herunder aftalerettens principper om urimelige aftalevilkår.

Energistyrelsen bemærker, at det i sidste ende er domstolene, der har kompetencen til at vurdere lovligheden af et opkrævet skifterelateret gebyr.

Reglerne om skifterelaterede gebyrer

Reglerne om skifterelaterede gebyrer fremgår af elleveringsbekendtgørelsens § 19. En husholdningsforbruger eller en lille virksomhed kan alene få opkrævet et skifterelateret gebyr, hvis der er tale om en fastpriselektricitetsleveringskontrakt, hvor gebyret på forhånd er aftalt, mellem parterne. Det bemærkes i den forbindelse, at gebyret ikke kan fastsættes til et på forhånd fastsat beløb, da det kan udgøre et urimeligt aftalevilkår.

Energistyrelsen har nærmere beskrevet reglerne om skifterelaterede gebyrer, der kan findes på Energistyrelsens hjemmeside via følgende [link](#).

¹ Lille virksomhed: En virksomhed, som beskæftiger færre end 50 personer og har en årlig omsætning og/eller en samlet årlig balance på højst 10 mio. euro, jf. § 2, nr. 8, i elleveringsbekendtgørelsen

Tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter og almindelige fastpriselektricitetsleveringskontrakter

Energistyrelsen bemærker, at der som følge af ændringen af elmarkedsdirektivet fra 2024² er nødvendigt at sondre mellem to typer af fastpriselektricitetsleveringskontrakter, henholdsvis tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter og 'almindelige' fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

	<i>Tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakter</i>	<i>'Almindelige' fastpriselektricitetsleveringskontrakter</i>
<i>Definitio n</i>	Defineres i medfør af § 2, nr. 5, i elleveringsbekendtgørelsen, som en kontrakt om levering af elektricitet mellem en elhandelsvirksomhed og en elkunde, som garanterer, at kontraktbetingelser og vilkår, herunder prisen, forbliver uændrede i kontraktens løbetid, mens den inden for en fast prisramme kan omfatte et fleksibelt element med fx spidslast- og lavlastprisvariationer, og hvor de eneste ændringer i den resulterende faktura kun kan skyldes skatter, afgifter samt net- og system-ydelser, der viderefaktureres uændret til elkunden.	Historisk har en fastpriselektricitetsleveringskontrakt været kendetegnet ved, at elprisen ligger fast <u>over en periode</u> på mindst 3 sammenhængende måneder og dermed er kendt på forhånd af kunden. Produkttypen er på nuværende tidspunkt ikke defineret i reguleringen, men Energistyrelsen anser ovenstående for vejledende i forhold til, hvornår der er tale om en almindelig fastpriselektricitetsleveringskontrakt, hvor der kan opkræves et gebyr.

Behovet for at lave ovenstående sondring hænger sammen med, at elkunden med de nye tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter skal garanteres, at kontraktbetingelser og vilkår, herunder elprisen, forbliver uændrede i kontraktens løbetid. Dette adskiller sig således fra det almindelige aftaleretlige udgangspunkt, hvorefter en elhandelsvirksomhed kan ændre en kontrakt uden et aktivt samtykke fra elkunden, hvis det fremgår af kontrakten.³

Tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter er således underlagt særlige krav, der pålægger elhandelsvirksomhederne en større risiko end andre typer af kontrakter. De største elhandelsvirksomheder er forpligtet til at udbyde

² Direktiv (EU) 2024/1711 af 13. juni 2024.

³ Der henvises til Forbrugerombudsmandens hjemmeside for nærmere herom -

<https://forbrugerombudsmanden.dk/alle-emner/forbrugeraftaler/aendringer-i-aftaler-uden-forbrugerens-accept>

tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter, mens det vil være frivilligt for øvrige elhandelsvirksomheder. Tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter fastsætter efter Energistyrelsens vurdering en tidsmæssig ramme for forpligtelserne mellem forbrugeren og elhandelsvirksomheden, der afviger fra de almindelige aftaleretlige regler. Reguleringen begrænser elhandelsvirksomhedernes mulighed for løbende at tilpasse kontrakten under hensyn til markedets udvikling og deres egne risikobetragtninger. Samtidig sikrer den en høj grad af forbrugerbeskyttelse, idet forbrugerne ikke risikerer uforudsigelige prisændringer i kontraktens løbetid.

Energistyrelsen vurderer, at elhandelsvirksomheder kan opkræve skifterelaterede gebyrer både i tidsbegrænsede og almindelige fastpriselektricitetsleveringskontrakter⁴. Energistyrelsen mener dog, at sondringen mellem de to typer kontrakter har betydning for, om elhandelsvirksomheden kan opkræve gebyrer, der går ud over den maksimale bindingsperiode på 6 måneder.

Forholdet til den maksimale bindingsperiode

Forbrugeraftalelovens § 28, stk. 1, indebærer, at forbrugeren kan opsig en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse. Forbrugeren kan derfor maksimalt bindes i en periode på 6 måneder.

Dette medfører efter Energistyrelsens opfattelse, at der i almindelige fastpriselektricitetsleveringskontrakter ikke kan opkræves et skifterelaterede gebyr efter udløbet af den maksimale bindingsperiode, selvom prisen i kontrakten er indgået for en længere periode. Dette kan bl.a. udledes af Forbrugerombudsmandens vurderingsbrev af 27. juli 2023⁵, hvoraf det fremgår, at Forbrugerombudsmanden fortolker § 28, i forbrugeraftaleloven således, at den erhvervsdrivende som udgangspunkt ikke kan opkræve gebyr eller andre omkostninger af betydning i forbindelse med aftalens ophør, hos kunder, der opsig aftalen efter den tilladte bindingsperiode.

Den enkelte elhandelsvirksomhed må således vurdere, om de vil løbe risikoen ved at udbyde almindelige fastpriselektricitetsleveringskontrakter, hvor elprisen er fast i en længere periode end 6 måneder, idet de herefter mister muligheden for at opkræve et skifterelateret gebyr.

Det forholder sig imidlertid efter Energistyrelsens opfattelse, anderledes for de tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter, hvor en elhandelsvirksomhed ikke uden elkundens samtykke kan ændre i

⁴ For nærmere herom henvises til Energistyrelsens [høringsnotat af 10. december 2024 til elleveringsbekendtgørelsen](#).

⁵ <https://forbrugerombudsmanden.dk/media/oc1e13jz/20240613-vurderingsbrev-verisure.pdf>

kontraktbetingelser og vilkår i en periode, der som minimum skal være et år. Denne type af kontrakt afviger således fra de almindelige aftaleretlige regler ved at fastsætte en tidsmæssig ramme for forpligtelserne mellem elhandelsvirksomheden og elkunden, der reelt har virkning som en regulering af bindingsperioden, idet elmarkedsdirektivet regulerer, hvorvidt elkunden kan frigøre sig uden at blive mødt med yderligere omkostninger.

Energistyrelsen vurderer på den baggrund, at hvis en elhandelsvirksomhed har omkostninger, fx til at indkøbe elektricitet i en periode, hvor elhandelsvirksomheden i medfør af elmarkedsdirektivet er forpligtet til at garantere betingelser og vilkår, giver direktivet mulighed for at opkræve et kontraktopsigelsesgebyr for hele denne periode – også selvom perioden strækker sig ud over den nationalt fastsatte længste bindingsperiode på 6 måneder. Har en elhandelsvirksomhed således fx indgået en tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt på to år, hvor de ikke kan varsle ændringer til produktet, kan der opkræves et skifterelateret gebyr i hele denne periode, uanset hvornår aftalen opsiges af elkunden. Dette udgør efter Energistyrelsens en balanceret og rimelig håndtering af den risiko, der er for både elhandelsvirksomheden og elkunden ved denne type af kontrakt. Dette sikrer en lighed i parternes rettigheder og forpligtelser.

Energistyrelsen bemærker, at der ikke er noget til hinder for, at en elhandelsvirksomhed med mindre end 200.000 elkunder udbyder tidsbegrænsede fastpriselicitetskontrakter, således som disse er defineret i elleveringsbekendtgørelsen og dermed bliver omfattet af muligheden for at opkræve skifterelaterede gebyrer i overensstemmelse hermed.

Generelt om gebyrmodellen

Formålet med modellen er at skabe en ordening, der både er let for elhandelsvirksomheder at administrere, og sikrer elkunder det bedst mulige beslutningsgrundlag. Dette gælder både ved indgåelse af en fastpriselicitetsleveringskontrakt og i tilfælde af en opsigelse før tid, hvor modellen skal bidrage til at sikre, at gebyret fastsættes på en rimelig måde.

Energistyrelsen foreslår konkret en gebyrmodel med et gebyrloft, hvor selve beregningen af gebyret består af tre faktorer: 1) *det tilbageværende forventede forbrug*, 2) *elprisen på nuværende kontrakt* og 3) *prisen på et referenceprodukt på opsigelsestidspunktet*.

Det tilbageværende forventede forbrug repræsenterer det antal kilowatt-timer, som elkunden ellers ville have forbrugt under kontraktens resterende løbetid. Elhandelsvirksomhederne har alene adgang til historisk forbrug via datahub og vil således på baggrund heraf skulle estimere det forventede forbrug. Elprisen i den nuværende kontrakt afspejler den pris, som elhandelsvirksomheden har bundet sig til at levere elektricitet til elkunden for, mens referenceprisen repræsenterer

markedsprisen for elektricitet på opsigelsestidspunktet. Forskellen mellem disse to priser viser det potentielle tab eller den gevinst, der opstår som følge af kontraktbruddet. Ved at kombinere disse tre faktorer sikrer modellen efter Energistyrelsens vurdering, at gebyret afspejler det faktiske tab, som virksomheden har pådraget sig som følge af opsigelsen, uden at kunden imidlertid pålægges et urimeligt eller vilkårligt gebyr.

Det er efter Energistyrelsens vurdering hensigtsmæssigt og rimeligt at tage udgangspunkt i ovenstående faktorer, idet den sikrer en direkte kobling mellem gebyret og det faktiske økonomiske tab, som elhandelsvirksomheden kan ifalde ved kundens opsigelse. Formlen er baseret på objektive parametre, hvilket skaber gennemsigtighed for både elkunder og elhandelsvirksomheder.

Energistyrelsen vurderer endvidere, at modellen er i overensstemmelse med elmarkedsdirektivet, som understreger, at gebyrer skal være forholdsmæssige og ikke må overstige det direkte økonomiske tab. Endelig sikrer anvendelsen af en referenceprisen, at gebyret tilpasses markedsforholdene, og dermed er dynamisk og fair i forhold til både elkunden og elhandelsvirksomheden.

Gebyrloft

Modellen indebærer, at der i forbindelse med aftalens indgåelse fastsættes et loft for gebyret i kontrakten. Loftet angives klart og tydeligt i danske kroner pr. måned, så forbrugeren på forhånd ved, hvad det maksimale gebyr kan være i tilfælde af, at en fastpriskontrakt opsiges før tid. Dette anses for at have en væsentlig forbrugerbeskyttende effekt. Gebyrloftet er ikke et forud fastsat standardgebyr, men en øvre grænse, der sikrer forbrugeren.

Gebyrloftet ændrer således ikke ved, at beregningen af det gebyr, som forbrugeren kan blive mødt med, altid skal beregnes efter forholdene på tidspunktet for aftalens ophør. Det er således kun, såfremt den konkrete beregning af gebyret overstiger loftet, at det kommer i anvendelse og dermed udgør en beskyttelse af forbrugeren. Det er dermed alene en mekanisme til at beskytte og oplyse forbrugeren.

Selve angivelsen af loftet vil være en opgave for den enkelte elhandelsvirksomhed og bør afspejle den enkelte elhandelsvirksomheds forventede og reelle risiko ved kontrakten.

Gebyrloftet er et vigtigt element i modellen, da det giver konkret information til forbrugeren og spiller ligeledes sammen med øvrige kriterier, der stilles til skifterelaterede gebyrer, herunder tydelig information om gebyret ved kontraktens indgåelse. Beregningen af selve loftet vil ikke blive berørt yderligere i vejledningen. Det skal dog bemærkes, at fastsættelsen skal foretages under hensyn til bl.a. aftalerettens regler om urimelige aftalevilkår.

Beregning af gebyret

Beregningen af det gebyr, som forbrugeren kan blive mødt af ved slutafregningen, skal altid beregnes konkret efter forholdene på tidspunktet for aftalens ophør. Det beregnede gebyr kan dog ikke overstige det aftalte loft, jf. afsnittet ovenfor. Det indebærer, at der ikke kan opkræves et forud fastsat gebyr, når en fastpriselicitetsleveringskontrakt ophæves før tid, medmindre den konkrete beregning af gebyret overstiger gebyrloftet.

En forudsætning for anvendelsen af modellen er, at elhandelsvirksomheden på porteføljeniveau har afholdt omkostninger til indkøb af elektricitet for den periode, der skal dækkes af gebyret. Indkøbet behøver således ikke at være knyttet til én bestemt elkunde. Direktivet fastslår imidlertid, at kun direkte økonomiske tab kan dækkes. Tab af fortjeneste betragtes som udgangspunkt som et indirekte tab, hvorfor det er vigtigt, at elhandelsvirksomheden har afholdt udgifter, således at tabet kvalificerer sig som et direkte tab.

Energistyrelsen foreslår, som anført ovenfor, at beregningen af gebyret tager udgangspunkt i tre faktorer: 1) *det tilbageværende forventede forbrug*, 2) elprisen på nuværende kontrakt og 3) elprisen på et referenceprodukt på opsigelsestidspunktet.

Dette kan udtrykkes med følgende formel:

$$\text{Samlet gebyr (DKK)} = \text{Tilbageværende forventet forbrug (kWh)} \times (\text{Prisen på nuværende kontrakt (DKK/kWh)} - \text{Referencepris (DKK/kWh)})$$

Herunder følger en række eksempler på beregning af gebyret i en tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt, dvs. hvor der ikke kan varsles ændringer til betingelser og vilkår i den aftalte periode. Som det fremgår af eksemplerne, indebærer modellen, at såfremt markedsprisen er den samme eller højere på tidspunktet for forbrugers opsigelse af kontrakten, vil gebyret blive 0 DKK.

Nedenstående eksempler tager udgangspunkt i et jævnt forbrug over året, men Energistyrelsen ser ikke noget til hinder for, at en elhandelsvirksomhed vælger at indregne sæsonudsving, så længe det summerer til det forventede forbrug. Dette skal dog være klart og tydeligt beskrevet i kontrakten med forbrugeren.

Regneeksempel, hvor der er grundlag for at opkræve et gebyr.

- Forventet forbrug 4000 kWh/år (333 kWh pr. måned). Elkunden opsiges en tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt på 12 måneder efter 6 måneder, dvs. med 6 måneder tilbage af aftalen.
- Fast kWh-pris ved indgåelse 53 øre/kWh
- Referencepris ved opsigelse 43 øre/kWh.

Beregning af gebyret

$333 \text{ kWh} \times 6 \text{ md.} \times (0,53\text{kr} - 0,43\text{kr.}) = \underline{199,8 \text{ kr.}}$

Regneeksempel, hvor der ikke er grundlag for at opkræve et gebyr.

- Forventet forbrug 4000 kWh/år (333 kWh pr. måned). Elkunden opsiger en tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt på 12 måneder efter 6 måneder, dvs. med 6 måneder tilbage af aftalen.
- Fast kWh-pris ved indgåelse 43 øre/kWh
- Referencepris ved opsigelse 53 øre/kWh.

Beregning af gebyret

$333 \text{ kWh} \times 6 \text{ md.} \times (0,43\text{kr} - 0,53\text{kr.}) = - \underline{199,8 \text{ kr}} = 0 \text{ DKK}$ (ikke grundlag for opkrævning af gebyr)

Regneeksempel, hvor der er grundlag for at opkræve et gebyr.

- Forventet forbrug 4000 kWh/år (333 kWh pr. måned). Elkunden opsiger en tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt på 24 måneder efter 12 måneder, dvs. med 12 måneder tilbage af aftalen.
- Fast kWh-pris ved indgåelse 85 øre/kWh
- Referencepris ved opsigelse 65 øre/kWh.

Beregning af gebyret

$333 \text{ kWh} \times 12 \text{ md.} \times (0,85\text{kr} - 0,65\text{kr.}) = \underline{800 \text{ kr.}}$

Regneeksempel, hvor der ikke er grundlag for at opkræve et gebyr.

- Forventet forbrug 4000 kWh/år (333 kWh pr. måned). Elkunden opsiger en tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt på 24 måneder efter 12 måneder, dvs. med 12 måneder tilbage af aftalen.
- Fast kWh-pris ved indgåelse 65 øre/kWh
- Referencepris ved opsigelse 85 øre/kWh.

Beregning af gebyret

$333 \text{ kWh} \times 12 \text{ md.} \times (0,65\text{kr} - 0,85\text{kr.}) = - \underline{800 \text{ kr.}} = 0 \text{ DKK}$ (ikke grundlag for opkrævning af gebyr)

Bliver det samlede beregnede gebyr i DKK (pr. resterende måned) højere end det på forhånd oplyste gebyrloft pr. måned, vil elkunden kun skulle betale det oplyste maksimumsbeløb pr. måned.

Regneeksempel hvor gebyrloftet træder i kraft

- Forventet forbrug 4000 kWh/år (333 kWh pr. måned). Elkunden opsiges en tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt på 12 måneder efter 6 måneder, dvs. med 6 måneder tilbage af aftalen.
- Fast kWh-pris ved indgåelse 53 øre/kWh
- Referencepris ved opsigelse 43 øre/kWh.

Aftalt gebyrloft på 25 dkk pr. måned i kontrakten.

Beregning af gebyret

$333 \text{ kWh} \times 6 \text{ md.} \times (0,53 \text{ kr} - 0,43 \text{ kr.}) = 199,8 \text{ kr.}$ (svarer til 33,3 kr. pr. måned)

Gebyrloftet træder i kraft, idet det konkrete beregnede gebyr (33,3 kr.) overstiger det aftalte loft (25 kr.).

Kontraktopsigelsesgebyret bliver i denne situation derfor = 25 kr. x 6 måneder = 150 kr. for at opsiges kontrakten før tid.

Energistyrelsen vurderer, at idet der er tale om et gebyr og ikke en erstatning, giver det mulighed for en vis grad af standardisering af gebyret. Dette er en almindelig fremgangsmåde på energiområdet, bl.a. hos netvirksomhederne.

For at gøre ordningen administrerbar vurderer Energistyrelsen således, at elhandelsvirksomhederne kan indplacere forbrugerne i forbrugskategorier til brug for fastsættelse af gebyrloftet og beregning af det konkrete gebyr. En kategori kan f.eks. være forventet årligt forbrug på 4000-6000 kWh. En forbruger med et forventet årligt forbrug på 5.500 kWh om året vil således blive placeret i denne kategori og vil få beregnet loft og gebyr på baggrund af gennemsnittet i denne kategori, dvs. 5000 kWh. Kundekategorierne skal være rimelige og objektive. Det vil være op til den enkelte elhandelsvirksomhed, hvordan de vil udforme de konkrete forbrugskategorier. Det er dog en forudsætning, at gebyrerne beregnes efter en gennemsnitsbetragtning, således at elhandelsvirksomheden ikke opnår en overdækning. Kategoriseringen kan gøre det lettere for elhandelsvirksomhederne at administrere gebyrstrukturerne. Ved at anvende kategorier kan elhandelsvirksomhederne forenkle processen med at beregne gebyrer og håndtere administrative opgaver forbundet med kontraktopsigelser.

Elhandelsvirksomheden behøver dog ikke at indplacere i forbrugskategorier, hvis en anden tilgang vurderes mere hensigtsmæssig til at håndtere det forventede forbrug fra en konkret gruppe af elkunder, som f.eks. små virksomheder.

Ændringer til gebyret efter aftalens indgåelse

Det vil være de til enhver tid gældende regler om varsling af ændringer til kontrakten, der finder anvendelse. En elhandelsvirksomhed kan kun ændre en kontrakt uden et aktivt samtykke fra elkunden, hvis det fremgår af kontrakten. Kontraktvilkåret skal på en klar og let forståelig måde beskrive, hvilke omstændigheder, der kan begrunde en ændring, og de retningslinjer, der gælder for sådanne ændringer.

Angivelse af et gebyrloft vil således kunne udgøre en særlig udfordring i tidsbegrænsede fastpriselicitetsleveringskontrakter, hvor elhandelsvirksomheden ikke uden elkundens samtykke kan ændre i kontraktbetingelser og vilkår i mindst 1 år for sådant et produkt, medmindre ændringerne skyldes forhold, som elhandelsvirksomheden ikke har fastsat som skatter, afgifter samt net- og systemydelser, der viderefaktureres uændret til elkunden.

Det vil efter Energistyrelsens vurdering kunne håndteres ved at fx at oplyse om gebyrloftet i forskellige scenarier ved kontraktens indgåelse, således at der ikke bliver tale om at ændre i betingelser og vilkår efter aftalens indgåelse. Gebyrloftet og forbrugskategori, der danner grundlag for beregning af gebyrer ved en opsigelse, kan således fx oplyses med og uden elbil/elvarme. Dette medfører dog et øget krav til elhandelsvirksomhedernes formidling og kommunikation.

Retsgrundlag

Reglerne om skifterelaterede gebyrer er fastsat i § 8 i bekendtgørelse nr. 2648 af 28. december 2021 om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder (herefter elleveringsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 12 om skifterelaterede gebyrer.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

[...]

5) Tidsbegrænset fastpriselicitetsleveringskontrakt: En kontrakt om levering af elektricitet mellem en elhandelsvirksomhed og en elkunde, som garanterer, at kontraktbetingelser og vilkår, herunder prisen, forbliver uændrede i kontraktens løbetid, mens den inden for en fast prisramme kan omfatte et fleksibelt element med fx spidslast- og lavlastprisvariationer, og hvor de eneste ændringer i den resulterende faktura kun kan skyldes skatter, afgifter samt net- og system-ydelser, der viderefaktureres uændret til elkunden.

[...]

7) Kontraktopsigelsesgebyr: Et gebyr, som en elhandelsvirksomhed pålægger en elkunde for opsigelse af en kontrakt om levering af elektricitet.

[...]

9) Skifterelateret gebyr: Et direkte eller indirekte gebyr, herunder et kontraktopsigelsesgebyr, for skift af elhandelsvirksomhed.

§ 19. En elhandelsvirksomhed kan ikke opkræve et skifte-relateret gebyr hos en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. En elhandelsvirksomhed kan kun opkræve et skifterelateret gebyr af en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, hvis husholdningsforbrugeren eller den lille virksomhed frivilligt har opsagt en fastpriselektricitetsleveringskontrakt med denne elhandelsvirksomhed før kontraktens udløb.

Stk. 3. For opkrævning af et skifterelateret gebyr efter stk. 2 er det desuden forudsat

- 1) at gebyret er en del af en kontrakt, som en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed frivilligt har indgået,
- 2) at elhandelsvirksomheden har informeret tydeligt om gebyret, inden kontrakten indgås, og at
- 3) gebyret er forholdsmæssigt og må ikke overstige det direkte økonomiske tab for elhandelsvirksomheden som følge af opsigelsen af kontrakten.

Stk. 4. Bevisbyrden for det direkte økonomiske tab efter stk. 3 påhviler elhandelsvirksomheden.